

sterilitatem. Pinel. in d. l. 2. part. 1. cap. 3. n. 33. Molin. suprà. num. 6. Valasc. num. 24. Morl. d. quæst. 1. num. 12. vers. Neque obstat.

Vers. Sed colonus is.

22 Colonus qui utitur beneficio electionis ex dicta lega 23. Partit. debet præmonere locatorem, ut adiutor fructuum collectioni; sed licet id omiserit, non excludetur à legis auxilio, modo constet de perceptorum fructuum ac expensarum quantitate. Molin. num. 8. qui in Lusitania de consuetudine servari testatur num. 11.

Vers. Vidi tamen.

23 In Granateni Prætorio à forma legis Regiae recessum esse, testis est noster Preses propter probationum ambiguïtatem, jussumque per superiores judices pro arbitrio pensionem pro parte remitti. Referunt Molin. num. 9. Morl. & Valasc. ubi proxime: at Molina latè differens, eam praxim dampnat acriter.

Vers. His tamen omnibus.

24 Omittendum non est, quod ubi culpa etiam levissima coloni casui fortuito præstitit occasionem, ex quo sterilitas provenit, electio, vel remissio penitus denegabitur. Morl. ex n. 13. Vide Molin. num. 13. Præterea si calamitates, ex quibus subsequitur sterilitas, in regione frequentes non sint, colonus à pensione non excusat, l. Ex conducto 16. §. 1. vers. Sed etsi. tabes. ff. locat. l. 22. tit. 8. p. 5. ubi Greg. Lop. gloss. 3. Pinell. sup. n. 30. Valasc. n. 34. Caroc. d. q. 8. n. 1. Morl. n. 20. vers. Secundo limitari, Castill. controvers. lib. 3. cap. 3. n. 24. Mantic. de tacit. convent. lib. 5. tit. 8. num. 6. quidquid senserit Molin. d. disp. 495. num. 12. si conductor casibus fortuitis renunciaverit. Vide Molin. num. 19. Bossium sup. num. 56. cum seqq. Morl. d. q. 1. a num. 19.

25 Alia plura missa facimus, quæ diffusè traduntur per Caroc. de locat. tit. de remiss. merced. quæst. 8. Tusch. lit. C. concl. 615. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 495. Bossium Pradic. tit. de remiss. merced. conduct. Amaya observat. lib. 3. cap. 3. C. de res. vend. emphyteut. q. 27. Brit. in cap. Propter sterilitatem, de locat. Mantic. de tacit. convent. lib. 8. Aug. Barbos. collect. d. cap. Propter sterilitatem, & collect. l. Licet, C. de locat. qui plures cumulavit.

Ad Num. 3.

26 Quando usus rei locatae absque culpa conductoris impeditur, penso locatori non debetur, atque ideo inquinilius si justo metu belli, pestis, aut cuiusque simili calamitati domum habitare non possit, eam deferere ante tempus præfinitum locationis, soluta pro rata pensione, permittitur. Molin. sup. disp. 493. num. 1. Valasc. quæst. 22. à num. 6. Mozzius de contrahib. de locat. tit. quib. mod. finit locat. num. 3. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 3 num. 3. Osuald. ad Donell. lib. 13. cap. 8. n. 3. Morl. d. tit. de locat. quæst. 1. n. 8. Cancer. variar. part. 3. cap. 6. num. 85. Caroc. sup. num. 80. Bossius num. 42. Sufficitque metus non vanus, licet bellum non subsequatur. Molin. Caroc. & alii.

Licet autem inquinilus à domo recedat, peste, 27 aut bello persidente remissio pro parte pensionis fieri debet, si illam conduxit, ut tabernam meritoriam haberet, & forenes præ timore ad oppidum non accederent. Osuald. ubi proxime, Cancer. num. 92. Menoch. de arbitrar. casu 440. num. 1. Idem juris erit, cum inquinilus propter periculum, & adversitatem migrat in locum turum, bonis domi relictis, clavibusque retentis. Cancer. n. 99. contra Caroc. d. quæst. 8. num. 14. & 81.

Sed si locationis tempore inquinilus non ignorabat bellum, pestem, vel aliud malum imminent, non licet illi recedere, nisi integrè pensione perfoluta. Cancer. num. 91. Valasc. num. 18. Bossius num. 84. Molin. ubi proxime, ubi limitat si bellum, aut pestis post conductionem præter spem nimium exarcat.

Ibi: Ita ut cessante peste non teneatur.

Si causa migrandi extinguatur, inquinilus admplere debet contractum, pro residuo locationis tempore pensionem exsolvens. Cancer. num. 97. Valasc. num. 6. Molin. num. 2. qui limitat quando res non est integra, veluti si alio transmigravit, ibi permanens, aut ædem aliam conduxit, cuius locationis nondum est finita. Idem erit ex parte locatoris, ut stare contractui teneatur, nisi domum derelictam jam alii locasset, cui convenit communis sententia docens, inquinilum expulsum ob supervenientem domini necessitatem, hac cessante, audiendum ut aedi restituatur, donec tempus contractus impleatur. Gregor. Lop. in l. 6. gloss. 6. tit. 8. part. 5. Molin. disp. 499. num. 11. Tiraquell. tract. causa cessante, lit. E. num. 103. Vela. disert. 20. num. 45. Brit. ubi sup. Quod ut in casu proximo limitandum videtur, cum scilicet res integra non est.

Vers. Imò excepta causa.

Certi juris est, domino ædis, qui eam locavit, 30 permitti ante tempus conventione præscriptum inquinilum ejicare, si ipsi casus post contractum accidat, ex quo conducta egeat æde, l. 6. tit. 8. p. 5. l. Äde 3. C. de locat. & pluribus egi variar. lib. 2. cap. 15. à num. 60. Unde ob vim relativorum idem dicendum videbatur de inquinilo, si aliqua causa superveniat, propter quam habitatione uti non possit, ut ei licet à domo recedere, non soluta mercede, veluti cùm in alium locum necessario transmigratur est, ut nuptias contrahat, munusve egregium adipiscatur, qua propter ampla indigentia domo: & ita tenet alios referens Caroc. tract. de locat. tit. de remiss. merced. At aliud huc per D. Covar. docemur, cui adjungendi Molin. disp. 493. num. 5. Brit. in d. cap. Propter sterilitatem, §. ult. num. 8. Aug. Barbos. collect. d. cap. Propter sterilitatem, & collect. l. Licet, C. de locat. qui plures cumulavit.

Vers. His vero adjiciam.

Haec adnotant Molin. d. disp. 493. num. 1. in fin. Valasc. de jure emphyteut. quæst. 22. num. 6.

An dominus famulum ejicare, aut famulus dominum deserere permittatur ex supervenienti causa ante tempus, de quo convenit, disputat Sylva de salar. famulor. quæst. 65. per tot. & num. 14. cum seqq. negativam sustinet, quam ex æquitate limitat, si dominus, aut famulus incommodum ex recessu non patetur.

SUMMA-

S U M M A R I U M.

- 1 Judices Ecclesiastici, & laici intra limites propriæ jurisdictionis se continere debent.
- 2 Num exemptio clericorum sit de jure divino, aut positivo, & num. 3.
- 3 Quod causas spiritalibus est juris divini.
- 4 Quod temporales à jure ecclesiastico provenit.
- 5 Ponitifex abrogat.
- 6 Princeps secularis potest coercere clericos in reipublica derimentum delinquentes, si per ecclesiasticam potestatis omnino subjiciuntur.
- 7 Clerici apud infideles habitantes, eorum temporali potestatis omnino subjiciuntur.
- 8 Pontifices jure potuerunt eximere Clericos à jurisdictione Christianorum Principum.
- 9 Princeps secularis non valet quicquam statuere adversus Clericorum immunitatem.
- 10 Utrum Pontifici sit liberum Clericos submittere temporali jurisdictioni Principum.
- 11 Quid de Prelatis aliis.
- 12 Posset Pontifex abrogare constitutionem capituli Si quis suadente, 17. q. 4.
- 13 Abrogatio legis justæ, licet iniqua sit, subditos ab eius observatione liberat.
- 14 Licet Clericorum exceptione à jure divino procederet, Pontifex tamen posset in casu speciali laicis in clericos jurisdictionem concedere.
- 15 Pontifici non est permisso derogatio, aut dispensatio juri divino, sed licet illud interpretari: & quid de Principe seculari.
- 16 Confuetudo jure sustinebitur, quâ Clerici nonnulli in causis jurisdictioni laice potestatis subsint: non tamen in omnibus generaliter.
- 17 Si Clericorum immunitas foret de jure divino, an omnibus competenter.
- 18 Clerici etiam prima Tonsura sunt jure Pontificis liberi à laicorum jurisdictione in omnibus causis regulariter.
- 19 Conjugati solum in criminalibus fori gaudent privilegio.
- 20 Quæ desiderentur hodie ex Tridentino, ut Clericus in minoribus potiatur fori privilegio, & de jure nostro regio quid statutum pro ejus observatione.
- 21 Clericus non servens requisita per Tridentinum, nullo clericali gaudet privilegio, nisi solum Canonis.
- 22 Facilius derogatur exemptioni Clericorum in minoribus, quam eorum qui sunt in sacris.
- 23 An prima Tonsura sit Ordo, remissive.
- 24 Pontifex jure potuerit restringere exemptionem Clericorum in minoribus.
- 25 Clericus in minoribus non servans que sacra Tridentina Synodus præcipit, fori privilegio privatur ipso jure.
- 26 Clericus non observans formam Concilii, in utroque foro puniri poterit.
- 27 Clericus cum unica & virginie contrahens matrimonium, fori privilegio in criminalibus utitur.
- 28 Desideratur, ut talis clericus honestis vestibus induitus incedat, & qua censeantur honestæ.
- 29 Limitatur hoc.
- 30 An Clericus si ense accinctus reperiatur, privilegio fori juvetur.
- 31 Conjugati clericis an continentur lege regia, quâ caceatur, ut clericis in minoribus quoad vestes ut Presbyteri se gerere debeant.
- 32 Quoties ambigitur an clericis vestes honestas deferas, ad Judicem Ecclesiasticum spectat cognitio, D. de Faria Covar. Enucleatus.

C A P U T XXXI.

SAcis Pontificum decretis, nec non temporalium Principum constitutionibus inter duplex regiminis Brachium concors discreto frequentissime commendatur, caviturque ut utriusque fori judices terminos propriæ jurisdictionis agnoscant, ab extraneæ usurpatione abstinentes: quod quantum interficit ad publicam tranquillitatem, non latet; nam sicut quoties lumine majus cum minore confundi per eclipsim contingit, orbis terrarum patitur: simili modo ubi ecclesiastica, & laica potestas (quæ illis comparantur, cap. Solita 6. §. Præterea, de major. & obed.) falso missa in alienam messem, perperam commicetur, Respublica pernicem perturbationis experitur, de quo sunt iura in cap. Novit. 13. de judic. cap. 2. de for. comp. Trident. self. 25. cap. 20. de reformar. authent. Statutum, C. de Episc. & Cleric. l. 56. & 57. tit. 6. p. 1. l. 4. & 5. titul. 3. lib. 1. l. 3. & 4. tit. 1. lib. 4. Recop. præter alia, quæ D. Covar. meminatur infra, sub. num. 3.

Ad Num. 1.

Utrum Clerici immunitatem, ac exemptionem à sacerditalibus potestatibus de jure divino, aut positivo obtinuerint, acriter controvèrtitur, estque pro utraque sententia communis opinio, ut refert Cevall. com. cont. commun. quæst. 550. de qua quæstione omnino videndi in primis Pat. Suar. de defens. fid. lib. 4. cap. 8. & 9. Bobad. Polit. lib. 2. cap. 18. ex num. 16. Cened. Canon. lib. 1. quæst. 4. Morl. Empor. Jur. tit. 2. q. 12. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 31. Joan. Garf. de nobilit. gloss. 9. à princip. Mart. de jurisdict. part. 1. c. 6. Anat. Germon. de Sacror. immunit. lib. 3. §. 22. August. Barbosa de jur. ecclesiast. lib. 1. cap. 39. §. 2. à princip. & in collect. cap. Ecclesia S. Marie, num. 19. de confir. & cap. Si Imperator, 96. disp. apud quos plurimi. Ex quibus apparet, frequentius in eam sententiam Interpretes contentire, ut exemptio Clericorum à jure divino procedat, et si contraria etiam sit communis, fatue probabilis, ut fatetur Barbosa d. §. 2. num. 5. pro qua nonnullos infra laudabimus. Aliqui pro carum concordia ad distinctionem configurunt, in quibus Præful noster, prout ex dicendis apparet. Adde Carlev. de judic. lib. 1. disp. 2. à num. 395. Pontifex est jure divino exceptus ab omni humana potestate, Carleval. ex aliis num. 400.

Ad Num. 2.

Istnm Gratiani errorem notat Aug. Barbosa collect. cap. Futuram, 21. quæst. 1. de quo etiam D. Covar. Variar. lib. 4. cap. 16. num. 8. vers. Caterum apud, ubi & nos adjectimus aliqua.

Ibi : Prescritum quod Nicanum Concilium.

De ea Synodo egimus cum D. Covar. d. lib. 4. cap. 15. sub. num. 1.

Vers. Contraria opinio.

Privilegium fori, quod Clericis competit, ne jurisdictioni temporali subdantur, à Jure positivo Ecclesiastico originemducere, cum D. Covar. tenent Molin. suprà numero 2. & 6. Cevall. d. q. 550. Morl. num. 6. Paz in praxi, tom. 2. prælud. 2. nu. 2. Escob. de ratiocin. cap. 7. numero 33. Mexia in pragmat. tax. pan. concl. 5. num. 55. Menchac. illuftr. cap. 22. num. 8. Joan. Garf. sup. num. 27. vers. Retenta, Bobad. num. 35. Valasc. cons. 100. num. 8. Trullench. in De calog. lib. 7. c. 12. dub. 5. num. 10. & non pauci, quos refert Cevall. Morl. & Aug. Barbosa d. §. 2. num. 1. Oppositam tamen pro viribus turgentur Pat. Suar. & Marta, ubi sup. Barbosa d. §. 2. num. 5. Vide Scacc. de judic. lib. 1. cap. 11. à num. 44.

Vers. Prima conclusio.

Clerici quoad causas Spirituales, & Ecclesiasticas jure divino sunt exempti ab omni laica jurisdictione, Salgad. de Reg. protet. part. 1. cap. 1. pref. 3. num. 127. Molin. numero 2. Morl. numero 7. Bobad. num. 32. Joan. Garf.

num. 23. Barbosa ubi proximè, num. 6. Carley. sup. num. 397. ubi plures. Et alii, quos congerit idem Barbosa in d. cap. 8. Imperator, numero 5. De quibus causis nec incidenter judex laicus valeat cognoscere, Bobad. cum aliis d. cap. 18. num. 38.

Vers. Secunda conclusio.

Clericus in temporalibus non est exceptus à sacerditali potestate Jure Divino, sed Pontificio; illi tamen valde consentaneum censetur, ut nec in causis profanis, seu temporalibus clerici per laicos queant judicari. Molin. de just. & jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. num. 7. Morla de tit. 2. quæst. 12. numero 11. Joan. Garf. de Nobilit. gloss. 9. ex num. 16. Et quod juri divino conforme appetet, de illo esse dicitur. Mart. de jurisdict. part. 1. cap. 6. num. 15. sed non proprie, ut ait Pat. Suarez d. lib. 4. cap. 9. num. 19. Et pro conclusione præcipua vide laudatos sup. num. 3. & Carleval. ubi proxime.

Observat Molina num. 10. ex Victoria, & Soto, quod in exemptio Clericorum cederet in communis exitium, & Reipublice detrimentum, & Summus Pontifex exornatus criminis Ecclesiasticos cohíbere negligeret, licebat Principi temporali suos tueri subditos adversus illos, privilegio exemptionis non obstante.

Præterea Clerici commorantes in regnis Infidelium, Principum potestati in causis civilibus, ac criminalibus subjiciuntur; imò & in foro interno justa tributa, ut alii solvere teneantur. Molin. numero 12. Suar. d. lib. 4. cap. 8. n. 2. Albert. Pighius lib. 7. Ecclesiast. Hierarch. cap. 7. Vide Suar. cap. 11. num. 16.

Ad Num. 3.

Jure potuerunt Summi Ecclesiæ Præfules eximere Clericos à jurisdictione temporalium Principum Christianorum absque ipsorum assensu. Molin. d. disp. 31. num. 9. Barbosa sup. §. 2. num. 7. Morl. num. 9. Bobad. d. cap. 18. num. 33. Suar. sup. cap. 8. num. 5. & latè disputans cap. 3. & 11. per totum Carleval. d. disp. 2. num. 397.

Ad Num. 4.

Principes Sæculares quidquam non poterit statuere in derogationem exemptionis Clericorum, & si quas leges ita condiderit, viribus non subsistent. Suar. de defens. fid. lib. 4. cap. 30. num. 6. Morla sup. num. 10. Mart. de jurisdict. part. 1. cap. 34. ex num. 31. Menchac. d. success. creat. §. 12. lin. 11. in fin. Bobad. cum pluribus dij. cap. 17. numero 245. Trullench. ubi sup. Sanch. Conf. Moral. lib. 2. cap. 4. dub. 49. num. 4. quod ampliatur eti privilegium à Princeps sæculari fuisse concessum. Suar. cum aliis num. 7.

Vers. Primùm etenim.

Summus Pontifex nequit in universum, & generaliter Clericos jurisdictioni sæculari submittere, quoad personas omnes, vel causa; non

Enucleatus, & auctus. Cap. XXXI.

187

à jure divino proveniat, ex ipso subordinatur Pontificis potestati, ut in casu speciali laicis causas Ecclesiasticas, & ad clericos spectant s committere possit

Ibi : Non potest Summus Pontifex illam.

Quanquam Pontifex juri divino derogare non valeat, illud tamen interpretatur, declarans aliquo casu non obligare D. Covarru. inferius, num. 6. vers. Quinto hinc apparet, Barbosa cum pluribus d. cap. 2. à num. 121. Azeved. in l. 2. num. 2. tit. 4. lib. 1. Recop. Suar. de legib. lib. 6. cap. 10. num. 9. & per totum, fusse de derogatione, & interpretatione, ac dispensatione juris divini, quæ Pontifici permissa non est, ut idem docet num. 21. An Princeps temporalis jus divinum possit interpretari, disputat, negative resolvens Mart. de jurisdict. part. 4. cap. 93. num. 16.

Ad Num. 5.

Consuetudine introduci poterit, ut clerici aliquibus in causis coram judge laico convenienti; non tamen generaliter in omnibus; Salga. de Reg. protet. part. 1. cap. 1. num. 32. & 120. Jul. Clar. Sentent. lib. 5. §. fin. q. 36. num. 3. Escob. de ratioc. cap. 7. num. 23. Scacc. de judic. lib. 1. cap. 11. numero 42. Joan. Garf. de nobilit. gloss. 9. à num. 43. ubi plura recenser, quæ ex consuetudine diversis in principiatis observantur. Sed contrarium, præmissa disputatione, tuerit Suar. de defens. fid. lib. 4. cap. 32. ex num. 13. August. Barbosa cum pluribus collect. cap. Ecclesia S. Maria, num. 7. cum seqq. de constitution. Trullenchel. cap. 21. dub. 5. numero 10.

Vers. Tertiò, illud est.

Si exemplo clericorum ad jus divinum referatur, non competit clericis in minoribus, aut prima Tonfuræ initiatis, nisi actualiter Ecclesiæ inservientibus. Oppositum placet Suar. ubi proximè, cap. 27. num. 4. qui rectè probat. Præter Clericos sunt non paucæ personæ, quæ eodem fori privilegio gaudent, de quibus Suar. cap. 28. Bobadil. Polit. lib. 2. cap. 18. à. num. 199. Morl. Emp. Jur. tit. 2. in premis. num. 140. cum aliis, Barbosa de jur. Eccles. part. 2. allegat. 12. ex num. 37. Illud specialiter notandum cum Barbosa in remiss. ad Trident. seq. 23. cap. 6. in fin. de reformatione, quod Subdiaconus, qui ex dispensatione conjugem etiam non virginem ducit, retinens penitentes Ecclesiasticas, gaudebit fori privilegio, & ita decisum refert Sel. Select. Canon. cap. 18. num. 29.

Ibi : Tametsi & hos prima.

Clerici in minoribus, & etiam primæ Tonfuræ, exempti sunt jure Pontificio à sæculari jurisdictione quoad causas civiles, & criminales, cap. cùm non ab homine, 10. de judic. cap. 2. de for. compet. Suar. de defens. fid. lib. 4. cap. 27. num. 3. Morla ubi proximè, num. 13. Menoch. de arbitr. casu 247. Guttier. de juram. confirmat. part. 1. cap. 17. num. 12. Paz de prælud. 2. num. 6. Farinac. in praxi, q. 8. num. 5. Bosius A a 2